

Bácsmegeyei Függetlenség

A BÁCSDROG VÁRMEGYEI ÉS A ZOMBORI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PART HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár: Egész évre 10 kor., negyedévre 3 kor.
Tanítók részére: Egész évre 8 kor., félévre 4 korona.
Egyes szám ára 10 fillér.

A lap tulajdonos „Bácsmegeyei Függetlenségi és 48-as Part” megbízásából:
FALCIONE LAJOS.

Felelős szerkesztő:
PINTÉR GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Erzsébet-körút 13. sz.
Közlemények és előfizetések ide küldendők.
Megjelenik: vasárnap és csütörtökön.

Hogy állunk Konyovitsal?

Mindenki tudja — talán még a kormánypárton se tagadják le — hogy Konyovits Dávid az eszem-izomon, a lélekvásárláson, a presszió, az erőszakoskodáson, a halottak és távollévők leszavaztatásán és a Nikolits hóhérkodásán kívül azzal a biztatással és fogadkozással szerezte meg a zombori mandátumot, hogy ő éppen olyan lelkes híve az általános, egyenlő és titkos választójognak, mint Fernbach Péter.

Nem mi fogjuk ezt rá Konyovitsra, hanem ő maga hirdette a programbeszédében; kortesei is ezzel agitáltak és egyik parlamenti mungótársa, Sándor Pál képviselő, a parlament nyílt ülésén konstataulta, — s Konyovits hallgatólag beismerte — hogy a zombori mandátum a demokratikus választójog jegyében jött a világra.

Ehhez tehát kétség nem fér. Mindazonáltal minden okos ember már a választás idején is tisztában volt azzal, hogy ez a népbarát-program csak közönséges népbolondítás; mivel Konyovits a Vojnits báró kreaturája; ő neki adta el

testét-lelkét s lekötötte magát, hogy minden poklokon keresztül őt fogja követni. Viszont a báróról országvilág tudja, hogy Tisza István dárdása és hűséges hajduja; következésképpen halálos ellensége a demokratikus eszméknek és a reakció legsötétebb lovagjai közé tartozik.

Egyszerre két nyeret ülni pedig nem lehet. Az ember vagy Vojnits-huszár, vagy demokrata. Vagy, vagy. De itthon demokratáskodni, a parlamentben pedig a fekete reakciót szolgálni — ezt a kételkedést sokáig üzni nem lehet.

Mi türelmesen vártuk, míg kenyértörésre kerül a dolog és Konyovits úr kénytelen lesz letenni a Jánus arcot s egész reakciós mivoltában mutatkozik a közönség előtt.

Nos, ez az időpont immár elérkezett. A parlamentben megindult a nagy, a történelmi jelentőségű küzdelem egyfelől a népjogok bajnokai és az ifjú Magyarország megalkotói, másfelől az osztályuralom felfogadott zsoldosai, a népuralom ádáz ellenségei között. A dolog úgy van élére állítva,

hogy újabb vér- és pénzáldozatot nem adunk addig a császárnak, amíg meg nem adják a népnek, ami a népé. Hiszen ha most hozzá jutna az udvar a katonai követelések kielégítéséhez, akkor a nép szeme ismét koppan. Mert a hatalmat meghagyják azok kezében, akik szállítják a pénzt és a katonát; azok pedig, a maguk jószántából, soha be nem eresztik a népet a parlamentbe.

Kézenfekvő tehát, hogy aki az általános, egyenlő és titkos választójogot őszintén és komolyan akarja, annak a katonai követelésekkel szemben föltétlenül föl kell használnia a kedvező alkalmat a népjogok kicsikarására; magyarázva mondva, meg kell buktatnia ezt a kormányt, hogy az udvart rákényszerítse a választójogi kabinet kinevezésére. Most vagy soha, így áll itt a kérdés. S egészen bizonyos, hogy az udvar habozás nélkül kinevezi a választójogi kabinetet, mihelyt meggyőződik, hogy a reakciók uralmával képtelen elérni katonai céljait.

És hogy állunk Konyovits úrral? Nos, ő ott van a turnusban, amelynek

TÁRCA.

Asszonyi praktika.

Guy de Maupassant irodalmi hagyatékából.

(Folytatás.)

„Értesítse testvérét, L... grótot, hogy a Casette-utcai asszonyka a legveszedelmesebb módon megcsalja. Nagyon tanácsos volna tudakozódní.”

Soha senkivel sem beszéltem erről a dologról. Roppantul elbámultam s elmondtam testvéremnek az egész történetet, elejétől végig.

— Ami engemet illet, — fejeztem be, — magam nem akarok beleavatkozni a dologba. Igen nagy szívességet tennél, ha utána járnál egy kicsit annak, amit a levél mond.

Mikor a testvérem elment, azt kérdeztem magamtól, hogy miben csalhat meg engem az asszony? Talán másik szeretőt is tart. Mi közöm hozzá? Az asszony fiatal, üde és csinos, többet nem akarok tőle. Ugy látszik, hogy szeret s az egész tréfa nem kerül sokba. Igazán nem értem!

A testvérem hamar visszajött. A rendőrségen az asszony férjéről a lehető legjobbat mondták neki. „Belügyminiszteriumbeli hivatalnok, korrekt ember, van hitele, jóérelmű,

de a felesége mintha nagyobb lábon élne, mintsem a körülményeik megengednék.” Ez volt minden.

A testvérem elment a lakásukra is és mivel azt mondták, hogy az asszony nincs otthon, a házmesterhez fordult s ezt pénzzel szólásra bírta. „D... né igen derék asszony, D... úr pedig derék ember, nem büszke, nem gazdag, de bőkezű.”

Hogy valamit mondjon, az öcsém azt kérdezte:

— Hány éves lehet most a kis fiúk?

— Hiszen nincs gyermekük!

— Mit? Hát a kis Leon?

— Tévedni tetszik. Nincs gyermekük.

— Hát hol az a fiú, aki akkor született, mikor most két éve Olaszországban voltak?

— D... ék sohasem voltak Olaszországban, uram. Őt év óta laknak ebben a házban, de azóta minden éjjel itthon aludtak.

A testvérem megütközve kérdezősködött tovább, de a felelet mindig ugyanaz volt: nincs fiúk, nem utaztak.

Magam is szörnyen elbámultam, anélkül, hogy megértettem volna ennek a komédiának a célját.

— Tisztába kell hoznom a dolgot, — szóltam — még pedig azonnal. Holnapra ide

kérem az asszonyt s helyettem te fogadod őt. Ha csakugyan megcsalt, átadod neki ezt a tízezer frankot s nem akarom többé látni.

Elhiszik-e? Előbb lehangolt az, hogy gyermekem van ettől az asszonytól, most pedig boszankodtam, szegyenkeztem és sértve éreztem magamat, hogy nincs gyermekem. Minden gondtól és kötelezettségtől megszabadultam és mégis dühöngtem.

A testvérem másnap a dolgozó szobámban fogadta az asszonyt. Élénken lépett be, hozzászaladt, át akarta ölelni s csak akkor hőkölt hátra, mikor látta, hogy nem én vagyok ott. A testvérem köszönt és bocsánatot kért:

— Bocsásson meg, hogy a testvérem helyett én fogadom. Ő bízott meg azzal, hogy olyan fölvilágosításokat kérjek öntől, amelyeket ő maga nem szeretne hallani az ön szájából.

Aztán élesen szemügyre vette az asszonyt.

— Megtudtuk, hogy önnek nincs gyermeke.

Az asszony egy pillanatra zavarba jött, de csakhamar visszanyerte a lélekjelenlétét, leült és mosolyogva nézett öcsémre.

— Igaz; nincs gyermekem, — felelt egyszerűen.

— Azt is tudjuk, hogy ön sohasem volt Olaszországban.

Erre az asszony hangosan nevetett:

kapitánya Vojnits báró és rendületlenül szavaz és kézzel-lábbal kapálózik a népparlament hívei ellen.

S hogy állunk azokkal a Konyovits-párti urakkal, akik a választás idején az általános, egyenlő és titkos választójog jelszavával kardoskodtak Konyovits mellett és ma is a népparlament apostolaiként szerepelnek? Ezek az urak nemcsak számon nem kérik Konyovistól az adott szót, hanem ma is szoros politikai összeköttetésben állanak és egy istrágon húznak vele.

Az adott szó, a hangoztatott program, a politikai becsület tehát csak füst és pára. A nép csak arra jó, hogy a hátán fölmásszanak az uborkafára a népbolondítók; onnét aztán könnyű lekacagni és a szemükbe vágni az elámitottaknak: „Ember tesz fogadást, eb aki megállja.”

Sőt fogadni mernék rá, hogy Zombor szab. kir. város törvényhatósági bizottságában nemsokára szőnyegre hozzák a katonai javaslatok mellett és a népparlament harcosai ellen való föliratot s Konyovits úr és egész gárdája a leghevesebben exponálni fogja magát érte.

Ha még ezt a megcsúfolást is némán eltűri ez a rútul becsapott nép, akkor csakugyan rászolgál az elnyomatásra. Mert örök igazság marad az, hogy: „Minden népnek olyan kormánya van, amilyet megérdemel.”

Hogy leszünk, főispán úr?

Tudvalevőleg két nagy közigazgatási botrány pattant ki az utóbbi időben a városházán. Az egyik a Blagojevits-ügy, a másik az Eremin-féle eset. Mind a kettő — különösen pedig a Blagojevits-ügy — olyan méretű skandalum, hogy lökéletesen elegendő arra, hogy egy város adminisztrációjára letörölhetetlenül rásüsse a szégyenbélyeget. Kiváltképpen a törvényes felügyelet gyakorlására hivatott hatóságokat és hatósági személyeket annyira kompromitálta, hogy azt csak a legerélyesebb és kérelhetetlen megtorlással lehetett volna — úgy, ahogy — paralizálni.

Isten és ember tudja, hogy mi, ellenzék létünkre, ezeket az eseteket nem használtuk ki azzal a célzatossággal és azzal a kárörvendő mohósággal, amint azt egy fakciózus ellenzék — amely kétkézzel kap az alkalmon, mikor ellenfelei Achillessarkát megsebezheti — kihasználhatta volna.

Mi lojálisan tért és időt engedtünk a főispánnak, hogy kezébe vehesse az operáló kést, s a közhivatali tisztesség nevében szigorúan alkalmazhassa azt a regulát, hogy: „ense recidendum in medicabile vulnus.” (Vassal kell kivágni a gyógyíthatlan sebet.) Szándékosan hangoztatjuk, hogy a főispánnak és nem a polgármesternek engedtünk erre tért és időt, mert a polgármestertől egy pillanatig sem vártunk semmit.

Ismerjük ugyanis a polgármester erkölcsi színvakságát és teljes érzéketlenségét a magasabb köteleességek teljesítése iránt és azt is tudjuk, hogy fél Blagojevits-től, mert az — ha bántja — leleplezi a kettőjük által közösen elkövetett választási csínyeket. Ellenben úgy gondolkoztunk, hogy a főispán — aki ért az adminisztrációhoz, tehát a maguk teljességében képes mérlegelni az el-

követett visszaélések súlyát; aki hosszú köztisztviselői pályafutása alatt megtudta őrizni a maga tisztviselői tisztességét és intaktságát; aki, mint a felügyeletre és ellenőrzésre hivatott felsőbbség, bizonyára a saját reputációját is érintve látja a kormányzása alatt fölmerült botrányokban — meg fogja találni a módot, hogy a polgármestert a megsértett jogrend helyreállítására és gyors megtorlásra szorítsa.

Sajnálattal látjuk, hogy illuzióban ringattuk magunkat; mert az eltelt, aránylag hosszú idő alatt nemcsak szemmel látható megtorlás nem történt, nemcsak a szigorú példaadásnak még nyomát sem tapasztaltuk; hanem annak a megbotrányoztató látványnak vagyunk szemtanúi, hogy az illető tisztviselők háborítlanul ülnek a hivatalukban, s emelt fővel járnak a napon, mintha semmi vaj sem volna a fejükön; ami bizonyára rossz példa a többi tisztviselőnek és kiöli a törvény és jogtisztelenség utolsó szikráját is a közvéleményből, mert ezekből a feltűnő tényekből mindenki méltán azt olvassa ki, hogy ebben a városban a köztisztviselőknek szabad a vásár. büntetlenül, vagy legalább is megfelelő büntetés nélkül bátran garázdálkodhatik mindegyik, salvus conductusa van a visszaélésekre, ha a mungó pártszolgálat terén valamelyes érdemeket szerzett.

Annak okáért immár legfőbb ideje, hogy itt, a nyilvánosság előtt megintpelláljuk a főispánt, hogy — hogyan leszünk a szóbanforgó ügyekkel? Meddig szándékozik még túrni a polgármester bujkálását és huzavonáját? Hogyan tudja megegyeztetni a saját reputációjával és főispáni felelősségével, hogy az ő kormányzása alatt ilyen ólomlábon járjon az igazság és súlyos vádakkal terhelt tisztviselő — pláne olyan, akinek bűnössége már az elővizsgálatnál kétségtelen beigazolást nyert — nyugodtan hivataloskodhasson tovább és megerősítse a közönségben azt a gyanút, hogy: *nem merik bántani, mert akkor — beszélni fog?*

Feszült figyelemmel várjuk a választ — tettekben; s a fejleményekhez szabjuk további akciónkat. Egyről biztosíthatjuk a főispánt és a polgármestert, s ez az, hogy hasztalan minden meszterkedés, a tusszó apparátus itt — csütörtököt mond.

Uszóverseny.

A „Zombori Sport Egylet” fennállásának 25 éves évfordulója alkalmával a „Műgyetemi Athletikai és Football Club”-bal karöltve folyó hó 13-án (vasárnap) délelőtt 11 órakor és délután 4 órai kezdettel rendezti nemzetközi jubiláris bajnoki uszóversenyét. A verseny sikere érdekében a Z. S. E. versenyrendező bizottsága fáradságot és anyagi áldozatot nem kímélve, mindent elkövetve odahatott, hogy az az egyesület jó hírűvéhez és jubiláris versenyéhez méltó legyen. Ezt méltányolva a vármegye és Zombor szab. kir. város törvényhatósága s a vármegye notabilitásai és sport mecénásai, egymásután küldték be s jelezték értékes tiszteletdíjak adományozását. Eddig a törvényhatóságokon kívül a következő úrnő és urak ajánlottak fel tiszteletdíjakat: Özv. Alföldy Gedeonné, Dúngyerszky György, dr. Falcione Árpád, Fernbach Károly, Fodor Mihály, dr. Geyer Péter, Hauke Imre, dr. Késmárky Béla, dr. Konyovits Dávid, Michailovits Kornél, dr.

— Nem, sohasem voltam Olaszországban! A testvérem megütközve felelt:

— A gróf azzal bizott meg, hogy adjam át önnek ezt a pénzt és tudassam azt is, hogy szakítani fog önnel.

Az asszony megint elkomolyodott, nyugodtan eltette a pénzt és naívuval mondta:

— Hát... nem láthatom ezentúl a gróftól?

— Nem, asszonyom.

Ugy látszik, ezt nem várta, de azért nyugodt hangon tette hozzá:

— Kár. Nagyon szerettem.

Mikor a testvérem látta, hogy az asszony milyen bátran veszi a dolgot, mosolyogva kérdezte tőle:

— Ugyan mondja meg, kérem, miért találta ki azt a hosszú történetet az utazásról, meg a gyerekről?

Az asszony olyan képpel nézett az öcsémre, mintha az valami nagyon ostobát kérdezett volna:

— Különös! Mit gondol, hogy én, az egyszerű polgárasszony, egy olyan embert, mint L... gróf, egy minisztert, egy igazi nagyurat, egy gazdag és hódító külsejű gentlemant, lekötöttem volna-e három esztendeig, ha nem lett volna valamim, amivel a kezemben tarttam? Persze, most már vége a dolognak; kár! De

úgy sem tarthatott volna örökké. Legalább három évig mégis sikerült. Kérem, adja át a grófnak üdvözlőmetet.

Főállt.

— De... a gyermek! Hiszen kell gyermekének lenni, akit megmutatott volna a grófnak.

— Persze van, a hugom kis fia. Azt adta volna kölcsön. A levelet is valószínűleg a hugom írta.

— Szép; de hát az olaszországi levelek? Az asszony megint leült és torkaszakadtából kacagott.

— Ó, az olaszországi levelek! Az egész költemény. A gróf nem hiába volt külügyminiszter!

— De... hát hogyan...

— Az az én titkom. Senkit sem akarok elárulni.

Könnyed, gúnyos mosolygással biccentette meg a fejét s minden lelki fölindulás nélkül ment el, mint a színész, akinek szerepe véget ért.

— S a morál, — fejezte be L... gróf, — a morál az, hogy sohse higgyetek az asszonyi praktikának.

(Vége.)

Mikosevits Kanut, mátéházi Matkovits Béla, Scultety Ferenc, dr. Szabovlyevits Dusan, kamjonkai Szemző István, legifj. kamjonkai Szemző István, kamjonkai Szemző Gyula, Tarczay Dezső, Zombori kereskedők és egy ismeretlen sport mecenás. A Z. S. E. pedig, hogy emlékeztessék tegye jubiláris versenyét, Berlinben művészies kivitelű plaketteket készített, amelyek a mai napon megérkezvén, a felajánlott tiszteletdíjakkal együtt Gruda Pál (nagyfőzsde) és Schön Adolf urak kirakataiban közszemlére kitétettek.

A mily pazar s bőkezű a verseny díjazása, oly fényes a nevezők tábora is, úgy, hogy augusztus hó 13-ika úszó sport tekintetében páratlanul fog állani. Donáth Leó a M. A. F. C. titkárának express levele szerint körülbelül 50 főnyi fővárosi úszó adta be nevezését és ígérte meg lejtövetelét; ezek közül *Las-Torres* az 1000 méteres világ bajnoka és rekordere (Drezda 1910.), *Hajos* a Duna 9 km-es folyambajnoka (Bécs 1911.), *Toldi Anglia* mellúszó bajnoka (London 1911.), *Baronyi* bajnok a hátúszás világrekordere (Budapest 1911.), *Beleznay, Munk, Wendelin, Demján, Rimanczy, Szentgrothy, Peterdy* Magyarország, Ausztria stb. rövid táv-, mell-, oldal- és hátúszás bajnokai, *Dénes és Rajágh* a külföldi nagyobb versenyeket meqjárt s dícsőséget arajó műugró bajnokok stb. stb.; többek között leadta nevezését a F. T. C. (Ferencvárosi Torna Club) sok külföldi győzelmet aratott bajnok csapata is a vízipóló mérkőzésre. A Z. S. E. majd 30 tagot kitévő impozáns úszógárdája is erősen készül a versenyre és erős munkát végez minden nap a Ferenczsatornán s habár győzelmű esélyei nagyon megnehezültek hazánk, sőt egyes távokon a világ legjobb úszóinak benevezései által s ha győzelmet a főversenyeken nem is fog tudni kicsikarni, igyekszik becsülettel megnehezíteni a küzdelmeket. Napról-napra kinn dolgoznak Jónás, Aczél, Schmidt, Jámbor Elemér és Kálmán, Graf, Szemző, Hameder stb.; megérkezett már a vidéken lakó tagok közül Tarján, hogy megvédje a zomboriak kapuját, dr. Bajsi-Boros testvérek, Knefély, Deák, Bicskei stb., hogy az utolsó napokon még igazítsanak, javítsanak magukon és különösen a pólóban intenzívebb összmunkát sajátítsanak el. — *Fel fiúk! komoly munkát, teljes tudást, nyugodt szívet* a vasárnapi nehéz napra és nem maradhat el a győzelem és Zombor város sport-szerető áldozatra mindenkor kész közönségének elismerése.

HIREK.

Még valami a Lallosevits-ügyről. Úgy látszik, azok a tisztelt urak, akik a Lallosevits-ügyben közvetve vagy közvetlenül érdekelve vannak, szörnyen bíznak a tanuk preparálásában és abban a balgatag illúzióban ringatják magukat, hogy a tussoló apparátus kitűnően fog funkcionálni. Mert ahelyett, hogy hallgatnának, mint a dinnye a fűben, még a provokálást is meg merik kockáztatni. A minap a *Bácska* okvetetlenkedett, most meg a *Z. és T.*-ben Lallosevits István édes atyját, Lallosevits Jakabot szólaltatják meg, s egyszerűen hazugságnak bélyegeztetik vele lapunk információjának egyik-másik igen fontos ténybeli részét. Hát, mi méltányolni tudjuk az apa törekvését, hogy a fia kázusát gyöngíteni iparkodik; de a mentési akciót nem szabad odáig vinni, hogy a faktumokat letagadják; mert ha a rendőrök sikerült is kapacitálni, ne feledjék, hogy más szemtanui is voltak az esetnek, akikre nem terjedt ki a „kikészítési eljárás.”

És ne feledjék, hogy mi sok részletet föl sem soroltunk, amelyekről tudomásunk van; de ha provokálnak bennünket, úgy majd tovább találjuk fűzni az épületes históriát, amiben aztán nem sok gyönyörűségük telik; s Lallosevits a maga kárán fogja megtanulni, hogy tanácsadójának, a zombori deák ferencnek bölcsesége nem éppen fenéig tejjöl.

Halálozás. Résztvevő megilletődéssel vettük a gyász hírt, hogy özv. Falcione Lőrincné szül. Szauerborn Anna úrasszony, a bácskai szocietas egyik legtiszteltebb matrónája, néhai Falcione Lőrinc földbirtokosnak, a bácsmezei és zombori függetlenségi és 48-as párt egyik oszlopos tagjának özvegye, augusztus 7-én este fél 8 órakor, élete 75-ik évében, hosszas szenvedés után elhunyt. A megboldogultban Falcione Lajos földbirtokos, a bácsmezei és zombori függetlenségi és 48-as párt egyik vezető tagja és lapunknak is kiváló támasza, édesanyját gyászolja. Azért a függetlenségi párt küldöttségileg kondoleált a gyászeset alkalmából. A végtisztességtétel augusztus 9-én délelőtt fél 10 órakor, nagy gyászpompával s a zombori és környékbeli társadalmi előkelőségek s nagyszámú és díszes közönség részvételével ment végbe. A család által kiadott gyászjelentés a következőképpen hangzik:

Özv. Csihás Benőné Falcione Anna, Falcione Milla és férje dr. Falcione Nándor, Falcione Sándor és neje Schneiderbauer Elza, Falcione Lajos, Falcione Józsa és férje Hagelmann Lajos és Falcione Mariska mint gyermekei, Csihás Erzsike és Irén, Falcione Margit, Alice, Nándor és Lőrinc, Hagelmann Irén, Szemző Kázmér, Valéria, Dezső és Mariska mint unokái, Szauerborn Borbála és férje Heindlhofer Róbert, özv. Panos Alajosné Szauerborn Józsa és Szauerborn Károly és neje Schmidt Matild mint testvérei, illetve sógorai és sógornői úgy a maguk, valamint az összes rokonok nevében is a legmélyebb fájdalommal jelentik, hogy özv. Falcione Lőrincné szül. Szauerborn Anna folyó évi augusztus hó 7-én esti fél 8 órakor életének 75-ik évében hosszas betegség és a halotti szentség ájtatos felvétele után jobblétre szenderült. A megboldogultnak földi maradványai folyó évi augusztus hó 9-én délelőtt fél 10 órakor fognak a Kossuth Lajos-utcai gyászházból a római katolikus plébániatemplomba vitetni, ahonnan a lelke üdvéért megtartandó engesztelő szentmise áldozat bemutatása után a szent Rókus-temetőben levő családi sírboltba fognak örök nyugalomra helyeztetni. Zombor, 1911. évi augusztus hó 8-án. Legyen nyugalma csendes! Emléke áldott!

Vértési Károly negyven éves írói jubileumához. A stockholmi tekintélyes napilapok: a „Dagens Nyheter“ és a „Svenska Dagbladet“ 14804. és 201. számai most írják Vértési jubileumáról és melegen emlékeznek meg arról az íróról, aki „Az éjjeli nap országában“ című illusztrált könyvében olyan érdekesen írt Svédországról, hogy arról Birger Schöldström, neves svéd író és Petőfi kitűnő fordítója is hosszabb cikkben emlékezett meg annak idején, a könyv megjelenésekor, 1904-ben.

Zombori művész festményei. Volt alkalmunk látni Király Lajos zombori főgimnáziumi rajztanár és festőművész 13 db pompásan sikerült festményét, amelyekkel a fővárosi *Szalón* őszi kiállításán szándékozik részt venni. A művészi nívón áll képek — melyek

között egypár megkapóan szép aquarell is van — a következők: Pancsovai árvízrészlet, Bezdáni erdőrészlet, Cirkvenicai tájrészlet, Karlócai tájrészlet, Adriai tengertanulmány, Naplemente mocsaras vidéken, Belgrádi hegység és tájrészlet, Kupinovai tájrészlet, Ópazovai tájrészlet, Eszményi kép téli tájról. — A mi közönségünknek meg van az a gyöngéje, hogy a helyi tehetségeket nem szokta méltányolni, de meg vagyunk győződve, hogy ha Király Lajos képei fölkerülnek a budapesti tárlatra, ott megérdemelt méltatásban fognak részesülni, s akkor bizonyára Király Lajos is — próféta lesz a saját hazájában. Egyelőre a legmelegebben ajánljuk a művészeti dolgok iránt érdeklődő művelt közönségnek, hogy szemlélje meg Király Lajos képeit s biztosíthatunk mindenkit, hogy műélvezetet fog találni a meglepően szép képekben. Amint tudjuk, a képek a főgimnázium rajztermében délelőtt 9—12 óráig pár napig még megtekinthetők.

A zombori iparos dalárda a szegedi dalversenyen. A szegedi polgári dalkör aug. 12-én és 13-án tartja negyvenéves jubileumát, s ebből az alkalomból a legkiválóbb dalárdák részvételével országos dalversenyt és Liszt-ünnepélyt rendez. A versenyzők között ott lesz a zombori iparos dalárda is, mely már oly sok szép győzelmet aratott és mindenütt, ahol szerepelt, becsületet szerzett városunknak. — A Szántó Károly szakavatott vezetése alatt álló dalárda a szegedi versenyen Lányi: „*Dalszentháromság*“ című kardalát adja elő, s az eddigi tapasztalatok után minden hivatkozás nélkül merjük állítani, hogy a kiváló versenytársak között is fényes sikert fog aratni. A dalárda a verseny előtti utolsó próbáját pénteken este 9 órakor tartja az iparoskör helyiségében, s arra szívesen látja az összes érdeklődőket.

A Zombori Sport Egylet táncestélye. A Zombori Sport Egylet augusztus 13-án, vasárnap tartandó — lapunk más helyén ismertetett — úszóverseny alkalmából ugyanaz nap este 9 órakor táncmulatság lesz a „Vadászkürt“ helyiségében, amikor kiosztásra kerülnek az úszóverseny díjai és plakettjei. Ezen az estélyen résztvesznek a vidéki vendégek s a zombori és környékbeli intelligencia összes tagjai. A rendezőség — melynek élén dr. Novák Elemér vigalmi bizottsági elnök áll — mindent elkövet, hogy a mulatság minél kedélyesebb és fesztelenebb legyen; éppen azért arra kéri a hölgyeket, hogy egyszerűen öltözködjének és a férfiakat, hogy világos nyári ruhában jelenjenek meg.

Borbélyok és fodrászok ünnepnapja. A magyarországi borbélyok és fodrászok ez év augusztus 21., 22. és 23. napjain országos fodrász kongresszusra gyűlnek össze Aradra. Ezen napokat ünneppé óhajtkák avatni azzal, hogy a kongresszus első napján, augusztus 21-én (hétfőn) az egész országban a borbély és fodrász üzletüket egész nap zárva tartják.

Elveszett női ruhadarab. Egy helybeli úrnő a múlt szombaton éjjel az Elefánt szállodától a Metz-féle (szelencsei) kereskedésig terjedő útvonalon elvesztett egy sálféle fehér belépt. A károsult kéri a bocsületes megtalálót, hogy a belépt szolgáltatassa be lapunk kiadó-hivatalába. (Függetlenségi pártkör helyisége) ahol megfelelő jutalomban részesül.

Tűzifát tessék beszerezni az Első Zombori Favágó Vállalat és Tűzifa Kereskedés:
 VUKICSEVITS BOSKÓ
 Flórián-utcai szőlőtelepén levő nagy tűzifa raktárából,
 a hol gyors, pontos és előzékeny kiszolgálásban fog részesülni.

A baja-bezdán-zombori vasút. A kereskedelmi miniszter a képviselőház keddi ülésén terjesztette be a baja-bezdán-zombori vasút engedélyezéséről szóló törvényjavaslatot.

Mérsékeltáru menettérti jegyek kiadása a Szent István ünnepnap alkalmából. A Budapestre utazók részére úgy a személymint a gyorsvonatokra mérsékelt áru menettérti jegyeket ad ki a máv. igazgatósága a következő áron: A személyvonati menettérti jegy ára az első osztályban a személyvonati másodosztályi rendes menetdíj kétszerese, a másodosztályi jegy ára a harmadosztályi menetdíj kétszerese, a harmadosztályi jegy ára a másodosztályi rendes díj egyszerese. A gyorsvonatokra pedig: az első osztályban a gyorsvonati másodosztályi rendes menetdíj kétszerese, a másodosztályban a harmadosztályi rendes menetdíj kétszerese, a harmadosztályban a másodosztályi menetdíj egyszerese. Ezen jegyek csakis a folyó hó 18—20 napjain, az utóbbi napon azonban legkésőbb a menetrend szerint délelőtt 9 óráig Budapestre érkező vonatokhoz adhatnak ki és öt napig érvényesek oly módon, hogy a kiadás napja az első napnak vétetik s az érvényesség lejár az ötödik napon éjfélig. E jegyekkel a visszautazás legkorábban csak augusztus hó 20-án délután történhetik, korábbi visszatérésnél érvénytelenek. Utmegszakításnak helye nincs. Gyermekeknek külön kedvezmény nem engedélyezett. Felsőbb kocsiosztályba, esetleg személyvonatról a gyorsvonatra átszállni ezen jegyekkel meg van engedve, azonban az alsóbb és felsőbb kocsiosztályi, illetve személy- és gyorsvonati kedvezményes menetdíjak közötti különbség és egy korona pótlileték, legfeljebb azonban a különbség kétszerese fizetendő.

Az Autobusz-vállalat a vasárnapi úszóversenyre való tekintettel, úgy az autobuszt, mint az autót délután 2 órától kezdve a Ferencsatornához való utazásra a közönség rendelkezésére bocsátja. Indulás a Vadászúrtól. Autobusz-jegy 20 fillér, autó-jegy 1 korona. Az autó házhoz rendelve 5 korona.

HIRDETÉSEK.

Fix fizetés

és magas jutalék mellett alkalmazunk vidéki ügynököket, sorsjegyek részletfizetésre való eladásához. Havonkénti elérhető jövedelem 300—600 K.

Hecht Bankház Részv.-Társ.
BUDAPEST, Ferencziek tere 6.

89—*—81

HUNGARIA-FÜRDŐ ZOMBOR.

GŐZFÜRDŐ:

Uraknak: naponta reggel 5-től d. u. 1-ig, szombaton egész nap.

Hölgyeknek: hétfőn, szerdán, pénteken mindig d. u. fél 2-től 6-ig.

Kitűnő masször és elsőrendű tyukszemvágó a fürdőben.

A kádfürdőköt hölgyek és urak minden nap — vasárnap délután kivételével — használhatják. 49—*—24

A meleg vízmedence naponta kétszer kimosva és állandóan friss víz.

ÉRTESÍTÉS!

Tisztelettel értesítjük a nagyérdemű közönséget, hogy Délmagyarországban a legnagyobbszabású, modern

JÉGGYÁRUNKAT

üzembe helyeztük

és a n. é. közönség rendelkezésére áll. Jégmegrendeléseket — levelező-lapon is — elfogadunk és a legkisebb mennyiséget is házhoz szállítjuk.

Zombor, 1911. évi július hó 16-án.

Tisztelettel

„UNIÓ“ JÉGGYÁR.

106—*—3

Eladó ház!

**A Széchenyi-körúton levő
30. számú ház
szabad kézből eladó,
esetleg bérbe adó. — Bővebb értesítés a házban kapható.**

103—6—6

Eladó vegyes-kereskedés!

Verseny nélküli, nagy forgalmú vegyes-kereskedés egy nagyobb községben megyénkben szabad kézből azonnal eladó igen kedvező feltételek mellett.

Biztosíték mellett készpénzben a vételárnak csak egy negyed része fizetendő le.

Bővebb felvilágosítással szolgál

Bózsity M.

bank- és bizományi üzlet, ZOMBOR.

Eladó üzlet dohánytőzsdével!

Zomborban, a legforgalmasabb helyen, közel a vasútállomáshoz egy üzlet dohánytőzsdével igen kedvező feltételek mellett azonnal eladó.

Bővebb felvilágosítással szolgál

Bózsity M.

bank- és bizományi üzlet, ZOMBOR.